

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA

Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)
19.30, missa (excepte els dimarts)

Dissabtes i vigílies: 19.30
Diumenges i festes: 9.00 i 12.00

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)
Diumenges i festes: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA
Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA
Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL

C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74
santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous
de 8 a 9 del vespre.

Dimecres i Divendres
de 12 a 13.30 del migdia.

“No combregar seria com
morir de set al costat d'una font”

(Sant Joan Maria Vianney)

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 5: 19.30: Famílies Puig i Llena i Llorens i Telarreja. Família Jubany Arnau i Abellí Parleris.

DIUMENGE, 6: 9.00: Marianna Albertí Garcia. **12.00:** Famílies Cañas Olivera i Gallart Monereo. Germans Buxeda García.

DILLUNS, 7: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Jesús Chicharro de la Riva (A.).

DIMARTS, 8: 9.00: Josep Bancells.

DIMECRES, 9: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Carme León Olivé (A.). Rosa Serra Roig (A.) i Manuel Ponsdomènec Tosas.

DIJOUS, 10: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Maria Teresa Guerrero Peris.

DIVENDRES, 11: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DISSABTE, 12: 19.30: Carlo Tassi i família. Rita Joan, Màximà Albertí i família.

DIUMENGE, 13: 9.00: Família Pinto Pla. **12.00:** Eusebi Burcet Martí. Josefa Moreno García.

DILLUNS, 14: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 15: 9.00: .Montserrat Casamor Vilà.

EL DO DE L'EUCARISTIA

La festa de Corpus abans tenia molt de ressò popular. Era un d'aquells “tres dijous que llueïen més que el sol”. Ara ja no se celebra en dijous, ni en queda cap d'aquells famosos tres dijous com a festiu.

És una festa instituïda al segle XIII, a l'Església llatina, la qual havia deixat de distribuir la comunió amb les dues espècies, pa i vi, Cos i Sang, al contrari de com ho havia fet sempre i ho ha continuat fent l'Església d'Orient. Els teòlegs medievals van dir que en cada una de les espècies ja hi havia la presència eucarística del Crist tot sencer. I, per raons pràctiques, va decaure la comunió amb el vi consagrat.

De fet, la decadència era més forta. El poble assistent a la missa ni tan sols combregava. Combregava només el celebrant i, potser, també els ministres que l'assistien. A fi que el poble no es quedés sense res, va començar el costum d'alçar el pa consagrat per damunt del cap del sacerdot, que estava d'esquenes, a fi que els fidels, en veure'l, poguessin dir jaculatories piadoses. Juntament amb això es va considerar que l'estona d'aixecar el pa era massa breu i es va instituir l'adoració del Santíssim Sagrament, posat en una

custòdia, pels carrers, perquè la presència de Crist beneís també aquells que no van mai a l'església.

Els costums i formes de celebrar el Corpus s'han perdut, però ens ha quedat el contingut de la festa, i això és el que continuem celebrant. La festa del Corpus és una afirmació pública de fe en la presència de Crist en el pa i el vi consagrats en l'Eucaristia, una celebració en què participem potser cada diumenge, tantes vegades de forma ensopida i rutinària, com si hi haguéssim d'acudir per obligació.

La nostra participació a la missa pot millorar en molts aspectes, però el que és bàsic és que valorem el sentit que té. L'Eucaristia, la missa, és un àpat de comunió on compartim allò més sagrat i noble que tenim. Els senzills signes del pa i el vi representen allò més important a què aspirem: la caritat entre uns i altres, a pesar de tantes limitacions, superant tants entrebancs.

Jesús va voler que el seu testament fos un àpat de comunió. De fet, ell no va tenir mai escrúpols a compartir taula amb tota mena de pecadors. Aquest costum resultava sorprenent i escandalós per als seus contemporanis. S'asseia a taula amb publicans, permetia que se li acostessin

les prostitutes, menjava amb gent impura i marginada, exclosos del compliment de la Llei. Els acollia no pas com un moralista sinó com un amic. El seu missatge era clar: tothom té un lloc dins el cor de Déu.

Després de vint segles de cristianisme, l'Eucaristia pot semblar una celebració piadosa reservada només a persones exemplars i virtuoses. Podria semblar que tan sols s'han d'acostar a combregar amb el Cos de Crist aquells que se sentin dignes de rebre'l amb l'ànima pura. Això no obstant, la taula del Senyor és oberta, en principi, a tothom.

L'Eucaristia és per a persones vulnerables que esperen ànims i pau; per a pecadors que busquen perdó i consol; per a persones que viuen amb el cor assedegat d'afecte i amistat. Jesús no ve a l'altar per als justos, sinó per als pecadors; no s'ofereix als qui estan bons, sinó als malalts. És bo que ho recordem en la festa de Corpus.

És un fet que en participar de l'Eucaristia ens és molt difícil deixar de banda els sentiments, els judicis i prejudicis que tenim amb relació a les persones que ens hi trobem. També jo capto comentaris d'aquest tipus: "Mira aquell o aquella... mira com va a combregar després de tot el que m'ha fet".

Seguint el fil d'aquests pensaments només podem arribar a un punt: pels seus propis mèrits, per la seva bondat, ningú no és digne de rebre l'Eucaristia; ni nosaltres mateixos.

És un do que Déu ens fa: malgrat no en siguem mereixedors, ens hi admet, ens fa un lloc cada setmana a la seva taula. I penso que el veritable mèrit quan combreguem és aquí: combreguem al costat de tots aquells que no ens cauen prou bé, aquells que ens han causat disgustos i potser ens han fet sofrir. Ni ells ni jo no seriem dignes de rebre el do de l'Eucaristia, però el Senyor ens fa aquest regal.

L'altra opció seria quedar-se a casa. Menjar cadascú el seu pa tot tenint molta cura de no compartir-lo amb ningú que no sigui amic nostre o dels nostres. Però això, és clar, no tindria cap mèrit.

Les nostres diferències no desapareixen ni després de rebre l'Eucaristia. Però, ¿què seria de nosaltres sense aquest sagrament? ¿Seríem millors, més bones persones?

Enric Roura, rector

MOVIMENT PARROQUIAL

PRIMERA COMUNIÓ:

30-V: Laura Domínguez Cáceres. Inés Ortega Camargo.

PREPAREN EL SEU CASAMENT:

2.ª) Javier Sáez López i Elisabet Feijóo Batto.

DIFUNTA:

30-V: Maria Antònia Verdguer Vives (72 anys).

AGENDA PARROQUIAL

CORPUS: COL-LECTA PER A CÀRITAS

Les col·lectes de les misses d'aquest cap de setmana van destinades a Càritas: 50% a la Interparroquial de Blanes i 50% a la Diocesana.

EXVOTS RESTAURATS

Dos vaixells oferts com a exvots a la Mare de Déu del Vilar han estat restaurats per Antònia Perpiñà i Pujol.

Des d'aquest diumenge, festa de Corpus, fins a finals de juny estaran exposats al baptisteri de l'església parroquial. Després seran retornats al santuari del Vilar.

CONCERT AL VILAR

El dissabte 19 de juny, a les 9 del vespre, al porxo del santuari del Vilar tindrà lloc un concert a càrrec de Marc Anglarill, de nom artístic THE CROONER, que versiona grans cantants del segle XX.

Per causa de la pandèmia, l'aforament serà limitat a 60 persones. Les entrades es venen a can Borràs (C/ Ample) i a can Saura (C/ Raval). Preu: 12 euros.

DIUMENGE VINENT, DIA DE GERMANOR

"Jesús prengué el pa i digué: –Preneu-lo: això és el meu cos" (Marc 14,22)